

“Qui estima Déu es dóna ell mateix”

El temps és el nostre tresor, els
«dinners» per comprar
l'eternitat. (Solc, 882)

26 de setembre

Quina llàstima, viure així, practicant
la sola ocupació de matar el temps,
que és un tresor de Déu! No hi caben
les excuses, per a justificar aquesta
actuació. *Que ningú no digui: dispo-
solament d'un talent, no puc
aconseguir res. També amb un sol
talent pots obrar d'una manera
meritòria.* Quina tristesa no treure

partit, un autèntic rendiment de totes les facultats, poques o moltes, que Déu concedeix a l'home perquè es dediqui a servir les ànimes i la societat!

Quan el cristià mata el seu temps a la terra, es posa en perill de *matar el seu Cel*: quan per egoisme es retreu, s'amaga, es despreocupa. Qui estima Déu, no tan sols dóna allò que té, allò que és, al servei de Crist: es dóna ell mateix. No veu amb mirada mesquina el seu jo en la salut, en el nom, en la carrera. (Amics de Déu, 46)